

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **STOP černým skládkám, o.s.**, se sídlem Šimanov 67, Větrný Jeníkov, zastoupeného JUDr. Eliškou Vranou, advokátkou se sídlem Na Hřebenech II, 1718/8, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2010, čj. KUJI 55909/2010, sp. zn. OUP 232/2010 Cí-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2012, čj. 31 A 66/2010 – 196,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se u krajského soudu domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví. Po předchozím procesním vývoji a zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků krajský soud vyzval žalobce usnesením ze dne 7. 2. 2012, čj. 31 A 66/2010-192, aby ve lhůtě 15 dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Současně ho poučil, že v případě nezaplacení soudního poplatku bude řízení zastaveno. Protože žalobce soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil, krajský soud řízení o žalobě zastavil usnesením označeným v záhlaví.

[2] Proti usnesení o zastavení řízení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Jedinou kasační námitkou stěžovatele je tvrzení, že poté, co byl vyzván k zaplacení soudního poplatku, tento dodatečně zaplatil vylepením kolkových známek na usnesení krajského soudu ze dne 7. 2. 2012. Nepopírá, že tak učinil až po vydání rozhodnutí o zastavení řízení (vydáno 7. 3. 2012), nicméně stalo se tak prý ještě před nabytím právní moci napadeného usnesení.

[3] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti, a to v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vadu, kterou by se musel zabývat i bez návrhu.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

[7] Z obsahu předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. Protože stěžovatel v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, rozhodl krajský soud o zastavení řízení, a to usnesením ze dne 7. 3. 2012 vydaným podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 věta za středníkem zákona o soudních poplatcích. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 13. 3. 2012 (doručenka na č. l. 197 soudního spisu). Zdejší soud nepominul skutečnost, že tento údaj vyplývá z tzv. druhopisu dodejky, tedy nikoliv prvotního dokladu o doručení. Den doručení však není nikterak sporný, ostatně sám stěžovatel v kasační stížnosti uvádí právě toto datum jako datum doručení napadeného usnesení.

[8] Poplatkovou povinnost lze dodatečně splnit nejpozději týž den, kdy došlo k nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení, tj. kdy došlo k doručení usnesení o zastavení řízení poslednímu z účastníků řízení. Podle § 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s. platí, že usnesení, které bylo doručeno účastníkům, je v právní moci. V posuzovaném případě právní moc usnesení o zastavení řízení prokazatelně nastala dnem 13. 3. 2012 (žalovanému bylo usnesení doručeno již 9. 3. 2012).

[9] Dobrodiní § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích by proto bylo možno použít pouze v případě, pokud by soudní poplatek byl zaplacen do konce dne, ve kterém nabylo takové rozhodnutí právní moci (tj. zde do konce 13. 3. 2012). Tvrdí-li však sám stěžovatel hned na několika místech kasační stížnosti, že soudní poplatek uhradil 14. 3. 2012 formou vylepení kolkových známek na výzvě krajského soudu k jeho zaplacení, sám potvrzuje, že soudní poplatek zaplatil až poté, co usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci.

[10] Nutno navíc upozornit (aniž by to již na věci mohlo cokoliv změnit), že ani datum, které uvádí stěžovatel (14. 3. 2012), nelze považovat za skutečný den zaplacení soudního

poplatku. Okamžik zaplacení kolkem je určen teprve znehodnocením (obliterací) kolkové známky soudem (viz rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2008, čj. 5 Afs 1/2007 - 172, publ. pod č. 2328/2011 Sb. NSS).

[11] Krajský soud proto již nemohl napadené usnesení podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zrušit a vydat v této věci jakékoli další rozhodnutí. Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo právní moci dne 13. 3. 2012 a tento den byl také posledním dnem pro zaplacení soudního poplatku. Posledním okamžikem tohoto dne poplatková povinnost zanikla.

[12] Zdejší soud proto shledal jedinou kasační námitku nedůvodnou.

[13] Nad rámec nezbytně nutného zdejší soud uvádí, že právní úpravu placení soudních poplatků je ve vztahu k účastníkům řízení možno hodnotit jako značně benevolentní (dodatečná možnost zaplatit poplatek na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem, další možnost zaplatit soudní poplatek do okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku). Soud přitom při stanovení lhůty k zaplacení soudního poplatku postupuje tak, aby byla uvedená lhůta přiměřená požadovanému úkonu (soudcovská lhůta). Její délka závisí na úvaze konkrétního soudce. V posuzované věci poplatková povinnost vznikla již podáním žaloby dne 7. 9. 2010. Stěžovateli byla k dodatečnému splnění poplatkové povinnosti poskytnuta patnáctidenní lhůta, a to na základě výzvy, která byla zástupkyni stěžovatele doručena dne 15. 2. 2012. Z předloženého spisového materiálu však vyplývá, že krajský soud přikročil k vydání usnesení o zastavení řízení až dne 7. 3. 2012, usnesení bylo doručeno až 13. 3. 2012. Po celou tuto dobu měl stěžovatel možnost soudní poplatek uhradit.

[14] Platební nekázeň projevující se nezaplacením soudního poplatku ihned při podání žaloby ve správním soudnictví je sama o sobě nežádoucím jevem, mj. z toho důvodu, že soudy zatěžuje v jejich rozhodovací činnosti. Pokud pak účastník řízení v této nekázni pokračuje i přes výzvu soudu a přes upozornění na s tím spojené procesní důsledky, jedná se o jednání, za které nutně musí nést procesní odpovědnost.

[15] Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[16] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá na jejich náhradu právo. Žalovanému nevznikly v řízení o kasační stížnosti žádné náklady, a proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[17] Na závěr lze jen poznamenat, že na zaplacení soudního poplatku z této kasační stížnosti soud netrval, neboť opak by znamenal jen další řetězení téhož problému a nebyl by v souladu se zásadou hospodárnosti řízení (viz též rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2004, čj. 6 Azs 27/2004 - 41, publ. pod č. 486/2005 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu